

[Palle Simonsen]

delig fremgangsmåde. Så kan vi diskutere omfanget, men fremgangsmåden har været praktiseret både af denne regering og af tidligere regeringer.

Så kan man nok sige, at det, der er blevet dagens dramatiske emne ved denne drøftelse af finanslovsforslaget, er åndssvageforsorgen. Jeg gav udtryk for under mit første indlæg her i dag, ligesom regeringen også har gjort det, at vi ikke kunne stemme for det ændringsforslag, som er stillet af centrumdemokraterne. Når vi har den holdning, er det, fordi vi har fået et klart tilsagn fra finansministeren om, at hvis der er problemer, bliver disse problemer løst.

Vi har også, som jeg tidligere har nævnt, haft en debat i folketinget for en måned siden, hvor vi var med til at tage socialministerens redegørelse til efterretning. Derfor er vi af den opfattelse, at uanset hvad der er af diskussioner, er der ikke nogen rimelighed i uden videre at foretage dette slag på tasken, som det i virkeligheden er. Men når vi står over for situationen, må vi selvfølgelig sige, som finansministeren også har sagt det i sine svar her, at så må vi vælge at tage imod og stemme for det. Jeg mener faktisk, at det også skal siges ved denne lejlighed, at det er ikke nogen værdig fremgangsmåde her i folketinget, at man sådan uden videre, presset af en debat i offentligheden, kommer og foreslår et øget beløb uden at have nogen klarhed over, hvordan disse penge skal bruges. Det bliver i virkeligheden også i en vis udstrækning en mistillids erklæring til socialministeren, og da vil jeg godt sige, at vi skal nok være på tærne med hensyn til at udtrykke mistillid til regeringen og dens medlemmer, når vi mener, der er behov for det. Det er en værdig opgave for et oppositionsparti. Men jeg mener faktisk ikke, at der er et rimeligt grundlag for det, når vi drøfter spørgsmålet om åndssvageforsorgen.

Jeg tror ikke, hr. Christophersen har ret, når han siger, at motiveringen bl.a. er, at man dermed fjerner grundlaget for en fortsat diskussion om åndssvageforsorgen. Det gør man da ikke, for det er, som jeg har sagt det tidligere, et enormt pres, der bl.a. ligger fra personaleorganisationers side, og jeg føler mig fuldstændig sikker på, at dette pres vil fortsætte. Det bliver ikke ændret, fordi folketinget gør det, som folketinget nu kommer til at gøre, inden denne dag er til ende. Man

kanne måske sige, at det oven i købet kunne blive forstærket, fordi det har givet resultater.

Der skal ikke herske tvivl om vores holdning til dette. Regnskabet skal senere gøres op, så vi vil selvfølgelig, som regeringen har valgt det, tage imod tilbuddet og alligevel stemme for det, men jeg har ikke villet undlade at gøre disse bemærkninger, for jeg mener faktisk, at de er rimelige. Der skal være grænser for, hvad folketinget kan gøre sådan i løbet af 24 timer.

Så skal jeg til sidst kun sige til hr. Svend Andersen (Rosk.a.), der giver udtryk for, at fremskridtspartiet altid, mens det har været i folketinget, har ønsket at deltage i forhandlinger om løsning af de politiske problemer, at jeg har lagt mærke til mange gange, at det er lykkedes for fremskridtspartiet at sælge filosofien om, at fremskridtspartiet bliver holdt udenfor i dette folketing, og det kræver undertiden mange anstrengelser at fortælle, at det er fremskridtspartiet, der selv holder sig udenfor. I forbindelse med behandlingen af dette finanslovsforslag har vi fået dokumenteret sort på hvidt, at det er fremskridtspartiet, der klart holder sig udenfor ved at fremsætte 1.000 ændringsforslag, 2 dage før de skal til endelig afstemning her i folketinget. Det er dokumentationen for det, som er sagt til trivialitet, at fremskridtspartiet sætter sig selv udenfor.

Jes Schmidt (CD):

Det kunne næsten se ud, som om hr. Palle Simonsen og jeg havde et særligt opgør i dag. For det første på telefonens område, hvor han har fumlet lidt med tingene på en måde, som man ikke er glad ved i Sønderjylland, og jeg tror, jeg kender de sønderjyske konservative bedre, end hr. Palle Simonsen gør, i hvert fald på dette område. Men man skal aldrig skælde ud på folk, når de går over fra at være en Saulus til at blive en Paulus, og derfor er jeg da glad ved nu også at kunne takke det konservative folkeparti for, at det tilslutter sig det ændringsforslag, som CD har stillet om åndssvageforsorgen. Jeg vil dog over for hr. Palle Simonsen nedlægge skarp protest mod den påstand, at vi lader os lede af visse følelser og stemninger inden for nogle personaleorganisationer. Jeg er ikke bekendt med disse organisationer, jeg har ikke fået nogen henvendelse fra disse